

bige Behandling af en Rigsretssag kunde lovligt foretages ved et færre Antal Dommere end 12; men saa maatte man foreskrive, at den foreløbige Behandling ikke behøver at foregaae i Rigsretten; man kunde sige: den kan foregaae ved en sædvanlig Underret, den kan foregaae ved en Commission, som Rigsretten kan udnævne af sine egne Medlemmer, men, naar man siger, at det er Rigsretten, og man antager, at Grundloven fordrer, at Rigsretten skal sættes med 16 Medlemmer, da kan den foreløbige Behandling ikke heller foregaae, undtagen samtlige 16 Medlemmer ere tilstede.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalets Realitet, hvorvidt det nemlig kan ansees for overeensstemmende med Grundloven, at Rigsretten sættes med et mindre Antal end 16, skal jeg ikke opholde mig længe. Jeg troer, at man kan lægge Bægt derpaa, at § 72 siger: „Rigsretten bestaaer af 16 Medlemmer“, et Udtryk, som ogsaa forekommer i en stor Deel Love med Hensyn til andre Domstole, hvilke Love findes anførte af Udvalgets Mindretal. Jeg lægger ikke saa megen Bægt paa Ansigelsen af disse Bestemmelser; jeg indrømmer villig, at de særegne Omstændigheder, som Udvalgets Fleertal har paaberaabt sig, kunne medføre, at Lovgiveren meget gjerne kunde have villet, at disse andre Domstole skulde kunne sættes med et mindre Antal Medlemmer end det, hvoraf Retten bestaaer, uden at ville det Samme med Hensyn til Rigsretten; men jeg lægger Bægt paa, at netop det selsomme Udtryk forekommer i disse Love som i Grundloven: „Rigsretten bestaaer af“; hvad er Betydningen i Lovsproget af dette Udtryk? det er, at Retten skal have saamange Medlemmer, videre ligger der ifølge Lovsproget ikke i disse Ord, og jeg mener altsaa, at det ikke er afgjort, om Rigsretten kan sættes med et færre Antal eller ikke. Jeg troer, at man i det Hele taget ved at affatte § 72 i Grundloven aldeles ikke har tænkt paa dette Spørgsmaal; thi, havde man tænkt derpaa, da maatte man upaatvivlelig være kommen ind paa en Afgjærelse. Det har nemlig vist sig, da det foregaaende Udcast blev behandlet her i Landstinget, som ogsaa, da man paany tog Sagen

for, at man strax kom ind paa det Spørgsmaal: „kan en Rigsret nogenstunde sættes med et færre Antal end 16 Medlemmer“. Hvis Rigsforsamlingen, som forhandlede Grundloven, havde tænkt paa dette Spørgsmaal, da drager jeg ikke i Tvivl, at den ogsaa havde givet en Bestemmelse i saa Henseende; men jeg troer, at den ikke har tænkt derpaa, og Spørgsmaalet er saaledes egentlig ikke afgjort i Grundloven. Naar det ikke er afgjort ved Grundloven, naar det ikke strider imod Ordene i Grundloven, og det heller ikke kan godtgøres, at det strider imod den virkelige Hensigt af Paragraphen, at Rigsretten nogenstunde sættes med et færre Antal end 16 Medlemmer, saa maa jeg ansee det for at være lovligt. Men paa den anden Side maa man dog erkjende, at det ikke er den eneste Vej, man kunde gaae for at forhindre de Forlegheder, som kunne opstaae derved, at under en Sags Behandling enkelte af Rigsrettens Medlemmer faae Forsald. Man gif forrige Gang en anden Vej, nemlig ved at udvalge Suppleanter, og den samme Vej kunde man vistnok gaae ligesaa lovligt som den, man i Udcastet er slaaet ind paa. Jeg har, troer jeg, i Folkethinget bemærket — maaffee det ogsaa staaer i Motiverne —, at denne stoft omtalte Udvei egentlig gaaer mere udenfor Ordene i Grundloven end den, som indeholdes i Forslaget, idet jeg nemlig antager, at, naar der skulde udvælges Suppleanter, saa blev det nødvendigt, strax, idet man udnævnte en Rigsret, da tillige at udnævne overtallige Medlemmer. Jeg troer nemlig, at, naar man gaaer ind paa denne Vej, at vælge Suppleanter, for at Retten altid kan være besat med 16 Medlemmer, saa kan man ikke indskrænke sig til det, som nu er foreslaaet af Udvalgets Fleertal; jeg troer, at deraf kunde opstaae saa mange og saa store Forlegheder, at man hellere strax her maatte vælge Suppleanter; men derved troer jeg, at man gaaer mere udenfor Ordene i Grundloven, end man gjør ved nogenstunde at sætte Rigsretten med et færre Antal end 16 Medlemmer. Udvalgets Fleertal har vel formeent, at, selv om man ikke altid valgte Suppleanter, saa vilde man dog nogenlunde kunne hjælpe sig, idet der nemlig er forudsat